

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4838/2021
03.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца EOS Matrix д.о.о. из Београда, чији је пуномоћник Игор Прокоповић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Верољуб Гудељевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1239/21 од 20.04.2021. године, у седници већа одржаној 03.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1239/21 од 20.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 6461/19 од 27.11.2020. године, ставом првим изреке одбијен је приговор тужене, па је одржано на снази решење Основног суда у Лесковцу Ив 2940/12 од 17.07.2012. године, којим је обавезана тужена да тужиоцу Ванса Intesa a.d. из Београда, сада EOS MATRIX d.o.o. из Београда на име главног дуга исплати по основу менице серијског броја ... од 17.01.2011. године, износ од 1.130.625,98 динара са законском затезном каматом по Закону о висини стопе затезне камате почев од 20.06.2012. године до коначне исплате, по основу менице серијског броја ... од 20.12.2010. године износ од 1.703.970,68 динара са законском затезном каматом по Закону о висини стопе затезне камате почев од 20.06.2012. године до коначне исплате, по основу менице серијског броја ... од 26.09.2011. године износ од 218.494,44 динара са законском затезном каматом по Закону о висини стопе затезне камате почев од 20.06.2012. године до исплате и по основу менице серијског броја ... од 07.06.2012. године износ од 305.203,27 динара са законском затезном каматом по Закону о висини стопе затезне камате почев од 20.06.2012. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 124.841,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1239/21 од 20.04.2021. године, одбијена је жалба тужене и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног

права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев је основан у смислу чланова 262., 997., 1002., 1004. ст. 2. и 3. Закона о облигационим односима. Тужиоцу је уступљено потраживање банке по предметним уговорима о кредиту и јемству, па је обавезана тужена, као јемац платац, да банци плати пуноважну и доспелу обавезу корисника кредита са припадајућим каматама и трошковима. О захтеву тужиоца нижестепени судови су одлучили применом материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о тужбеним захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Материјално право је правилно примењено и у погледу оцене приговора застарелости јер у конкретном случају није реч о меничном спору.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за исплату поднета је 09.07.2012. године, а побијана другостепена пресуда донета је 20.04.2021. године. Вредност предмета спора износи 3.358.292,00 динара, што представља 28.948 евра на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**